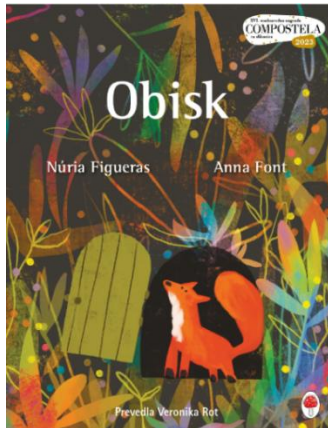

Figueras, Núria: **Obisk**.

Ilustracije Anna Font ; prevedla Veronika Rot. (Zala, 2025), 30 str.

| C – 1. stopnja

| obiski lisice | tišina | ples | prijateljstvo | živali v domišljiji

Slikanica je namenjena predvsem učencem v 1. triletju, seveda jo lahko beremo tudi mlajšim otrokom in ponudimo starejšim učencem ter celo odraslim: kaj občutimo in kako razumemo to čudovito slikanico z izčiščenim poetičnim besedilom in osupljivo lepo ilustracijo?

Zgodba je dogajalno čisto preprosta, toda v resnici gre za besedilo, ki je poetično, metaforično in malodane filozofsko, kar ilustracija mojstrsko podpira in celo presega.

Mlajšim otrokom: besedilo berem tako, da hkrati opazujejo ilustracijo. Lahko jih tudi najprej povabim, da si ogledajo ilustracijo, preden jim preberem besedilo.

Učencem v 1. triletju: morda slikanico tudi njim najprej preberem jaz, ob ilustracijah ali celo samo besedilo, da začutijo lepoto, doživijo estetski užitek. (Nekateri učenci se morda še vedno preveč trudijo s tehniko branja.) Potem jim seveda pustim nekaj časa, da se sami potopijo v besedilo in ilustracijo.

Spodbude lahko veljajo za učence v 1. triletju in tudi starejše:

Kaj jim sporoča slikanica? Kako jo občutijo, kako jo razumejo? Prisluhnimo vtisom drug drugega! Karkoli povedo mladi bralci, je prav! Govorili bodo glede na svojo starost in življenjske ter bralne izkušnje. (Meni pri mojih 73 letih slikanica sporoča, kako zelo pomembna je za posameznika samota in tišina. Zakaj? » ... *ne slišim ničesar od zunaj. V sebi pa slišim nek glas.* " "To so tvoje misli. Včasih moramo biti tiho, da jih lahko slišimo."

Otroci bodo morda želeli kaj povedati o zgodbi. Morda jih prosim, da čisto na kratko povzamejo zgodbo. (Ta je preprosta, toda pomembna: Lisička je bila sama doma, najprej jo je bilo malo strah, zato je pojedla nekaj robidnic, nato pa plesala kar brez glasbe, kakor je pač čutila, utrujena je zaspala, mamici pa zaupala, da je spoznala novo prijateljico, namreč tišino oz. v tišini je spoznala samo sebe, povezala se je s svojimi mislimi, s samo seboj ...).

Pogovarjamo se tako, da sledim njihovim mnenjem in morebitnim vprašanjem. (Kaj je mamica zabičala Lisički, preden je odšla zdoma? Kaj se je zgodilo, ko je padel mrak in je ptičje

ščeбетanje potihnilo? Kdo je vstopil, ko je Lisička iz radovednosti odškrtnila vrata? Kakšna je bila Tišina? Zakaj jo je Lisička povabila k mizi, da sta *pojedli pest sladkih in sočnih robidnic*? Kaj pa ji je predlagala potem? Ji je Tišina dovolila predvajati glasbo? "*Plešiva kar brez glasbe. Prisluhni utripom svojega srca, dajali ti bodo ritem za ples.*" Kako sta potem plesali? Kaj je Lisička povedala Tišini, potem ko sta utrujeni od plesa legli na tla? *Lisička je rekla: "Odkar si prišla, ne slišim ničesar od zunaj. V sebi pa slišim nek glas."* "*To so tvoje misli. Včasih moramo biti tiho, da jih lahko slišimo.*" Je bila Tišina še v brlogu, ko se je Lisička zbudila? Kaj pa je vendar zaupala svoji mamici, ko se je ta vrnila?)

Otroke spodbujam, da povedo svoje izkušnje s samoto in tišino. Poslušamo drug drugega. Vsak ima svoje izkušnje! Poslušam, toda ne silim. Lastne zgodbe lahko tudi zapišemo.

Nato lahko navežem na slikanico [Tiha knjiga](#) Deborah Underwood.

Opazujmo ilustracije in se poglobimo. Kakšne se nam zdijo? Kako občutimo to zlato rumeno? Ali dobro dopolnjujejo besedilo? Bi ustvarili drugačne ilustracije?

Bi zaplesali kot Lisička? Bi uprizorili celotno zgodbo zgolj z mimom ali preprosto odigranim prizorom?

Nadaljnje spodbude:

Pogovarjamo se: Ali v sodobnem času potrebujemo tišino, umirjenost, čuječnost? Najbrž potrebujemo tako samoto kot družbo, tišino tako kot pogovor, glasbo, ptičje ščebetanje idr.

Primerjamo s slikanico z istim naslovom, ki je izšla pri isti založbi, ki pa predstavlja samoto starejše gospe in pravzaprav prav nasprotno izraža njeno veselje in izpolnjenost, ko v njeno tišino vdre papirnato letalo in za njim še deček.

Antje Damm: Obisk: <https://www.bralnaznacka.si/sl/priporocene-knjige/obisk>

mag. Tilka Jamnik